

Indenrigsministeren: Jeg seer ikke rettere, end at Spørgsmaalet fremtræder saaledes, at Postvæsenet overtager den Forpligtelse at skaffe Befordring for Rejsende, som hidtil har paahvilet Communen, og af Communen var overdragen et enkelt Laug; Postvæsenet søger nu at skaffe sig Midler til at fyldestgjøre denne Forpligtelse gjennem private Contracter, og Postvæsenet har saaledes selv Rettighed til at befordre Rejsende, og kan overdrage denne Rettighed til Andre. En saadan Rettighed kan vistnok ikke betages Postvæsenet, naar man vil have, at det skal overtage samtlige Forpligtelser til at befordre Rejsende.

Bregendahl: Ja, jeg skal kun dertil bemærke, at efter den Erklæring kan jeg ikke Andet, end stille et Forslag, som det, jeg har bebudet til 2den Behandling; thi det siges, at de almindelige Bøgnmand eller Hærefudse eller hvad de nu herefter skulle kaldes, nemlig de Næringsbrugere i Kjøbenhavn, der herefter ville ernære sig ved Befordrings Afgivelse, de skulle efter denne Lov ikke være berettigede til at udføre den Kjørsel, der er eller fremdeles maatte blive forbeholdt det offentlige Befordringsvæsen i Staden Kjøbenhavn, og det skulde være Administrationen overladt at bestemme, hvad der fremtidig skulde forbeholdes det offentlige Befordringsvæsen eller være undtaget fra den frie Næring, men jeg vilde ansee det for betænkeligt ikke blot i denne Sag, men i det Hele taget i Sager af denne Bestaffenhed, om det ikke skulde være forbeholdt Lovgivningen, men være Administrationen tilsladt ved en administrativ Forholdsregel, at undtage en vis Deel af en Næring fra at være Gjenstand for den frie Næring.

Da ingen Flere begjærede Ordet, sattes Spørgsmaalet om Lovens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 59 Stemmer.

Man gik derpaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen nemlig 1ste Behandling af Forslag til Lov om Stempletpapir til Svassurancelov, see Anhanget Nr. 82 Sp. 1274.

Fenger: Jeg maa tilstaae, at der i den lille Lov, som nu foreligger, er en Passus, som jeg ikke kan finde at være ganske rigtig,

det er nemlig de indskudte Ord „indtil 1ste April 1853“. Jeg troer vel, at der i det Hele ikke kan gøres nogen væsentlig Indvending imod, at der i en Lov fastsættes en bestemt Termin, da den skal være ophørt eller bør ophøre; men jeg troer, at det, naar noget Saadant indføres, er nødvendigt, at det derhos fremgaaer aldeles klart af selve Loven, hvilken Tilstand der vil indtræde, naar dette Tidspunkt er kommet. Det forekommer mig, at, naar der her staaer, at „til alle Svassurancelovbreve eller Policier, som indril 1ste April 1853 udstedes her i Riget, bliver uden Undtagelse at benytte Stempletpapir efter Forordningen af 3die Decbr. 1828 § 5 Litra d Nr. 4 til 42 St.“, saa er man derved ladet i Tvivl om, hvad der da vil indtræde, naar den 1ste April 1853 er forbi, idet man deels kan tænke sig, at man da skal vende tilbage til den hidtilværende Tilstand, til den, som gælder, indtil denne Lov kommer ud; deels ogsaa kan tænke sig, at til den Tid Stempletpapirs-Afgiften for disse Policiers Vedkommende er aldeles bortfalden, og dette er en Uklarhed, saa forekommer det mig, som man ikke bør lade staae. Jeg kunde ogsaa ønske at høre den ærede Finantsministers Udtalelse om, hvorvidt han maatte have nogen Betænkelighed ved Vedtagelsen af denne Lov i det Hele, saaledes som den nu foreligger; ved at sammenligne, dette Lovforslag med det, der oprindeligt fremkom fra Regjeringen og i sin Tid blev omdeelt her i Thinget, er det nemlig indlysende, at der er foretaget en saadan Reduction i den paagældende Afgift, som tør antages at være af ikke ganske ringe Betydning for Statskassen. Jeg mener saaledes, at det kunde være ønskeligt at vide, hvorvidt den ærede Finantsminister troer, at Statskassen uden videre kan afsee den Indtægt, som derved vil bortfalde.

Finantsministeren: Det vil ikke være undgaaet det ærede Things Opmærksomhed, at dette lille Lovforslag, som det af den sidste ærede Taler blev fremhævet, er undergaaet en væsentlig Forandring i Landstthinget, saaledes at det i Grunden nu er et ganske andet Lovforslag; imidlertid vil det vistnok tillige være blevet bemærket, navnlig af hvad der er yttret under Sagens Behandling i Landstthinget, at Regjes